

21 Ιανουαρίου 2025

Μοναχός Παχώμιος Καρυώτης (1892 - 21 Ιανουαρίου 1968)

/ [Συναξαριακές Μορφές](#)

Μοναχός Παχώμιος Καρυώτης, στο εργαστήρι φανελοποιίας

Ο κατά κόσμον Γεώργιος Π. Ντάβος γεννήθηκε το 1892 στο Ράφτη Γορτυνίας. Νέος ήλθε στο Άγιον Όρος και προσήλθε για να μονάσει στην Καλύβη του Αγίου Βασιλείου της Παντοκρατορικής Καψάλας. Στην Καλύβη αυτή είχε ζήσει και ταφεί ο όσιος Θεόφιλος ο Μυροβλύτης (+1548), ο όσιος Γεράσιμος ο εν Κεφαλληνία (+1579) και ο όσιος Νικόδημος ο Αγιορείτης (+1809). Γέροντας της Καλύβης ήταν ο ιερομόναχος Γρηγόριος από τη Λέσβο με συνοδεία τον κατά σάρκα αδελφό του Δαμιανό και τον απλούστατο Διονύσιο. Μετά την κοίμηση των Γερόντων πήγε στη Βατοπεδινή σκήτη του Αγίου Δημητρίου, στην υπακοή του Γέροντος Αντωνίου. Για

ένα διάστημα έμεινε με τον παραδελφό του Διονύσιο στο Αγιοπαυλίτικο Κελλί των Καρύων του Αγίου Ανδρέου με Γέροντα τον Ονούφριο, που ήταν Κολλυβάς.

Τέλος εγκαταστάθηκε στο Γρηγοριάτικο Κελλί των Καρύων των Αγίων Αναργύρων και απόκτησε καλή συνοδεία. Μόναζε με τον κατά σάρκα αδελφό του Ιερομόναχο Παντελεήμονα (+1990), που διετέλεσε αρκετά έτη αρχιγραμματεύς της Ιεράς Κοινότητας, τον ιερομόναχο Ακάκιο τον Πνευματικό και τους εξαιρετους αγιογράφους και διακόνους Χρυσόστομο και Θεόφιλο, που δημιούργησαν τον γνωστό αγιογραφικό οίκο των Παχωμαίων. Στην αρχή εργόχειρο είχαν την κατασκευή μάλλι-νων, λευκών, υφαντών φανελλών, που τις προτιμούσαν για τον χειμώνα οι παλαιοί Αγιορείτες. Διετέλεσε και διαβαστής στο Πρωτάτο με τυπι-κάρη τον Γέροντα Δωρόθεο (+1966), τον φίλο του.

Ο Γέροντας Παχώμιος ήταν εγγράμματος, ευλαβέστατος και πιστός τηρητής της κολλυβαδικής παραδόσεως. Ευρισκόμενος στην Αθήνα, για κάποια διακονία του Κελλιού του, ασθένησε ξαφνικά, νοσηλεύθηκε και παρέδωσε το πνεύμα του στο νοσοκομείο. Η μεταφορά του σκηνώματός του στο Άγιον Όρος ήταν αδύνατη κι έτσι κηδεύθηκε στην ιερά μονή Αγίου Ιωάννου του Θεολόγου - Παπάγου κι ενταφιάσθηκε στο κοιμητήρι της μονής, δίπλα στον τάφο του φίλου του Αγιορείτου ιερομονάχου Δωροθέου, των οποίων τα Κελλιά τους στις Καρυές ήταν πολύ κοντά. Ο Γέροντας Παχώμιος ενταφιάσθηκε με τις φροντίδες του υποτακτικού του ιερομονάχου Ακακίου και του συγγενούς του ιερομονάχου Παντελεήμονος (+1990). Στον τάφο του έγραφε:

«Παχώμιος Μοναχός

Αγιορείτης

Γεώργιος Π. Ντάβος

Ράφτη Γορτυνίας 1892

Γέρων του εν Καρυαίς Αγιογραφικού

Οίκου Παχωμαίων, Κελλίον Άγιοι Ανάργυροι.

Όλος εκ νεότητος αφιερωθείς τω Θεώ

διά του Αγγελικού Σχήματος εν Αγίω Όρει Άθω

και ασκήσει και Ορθοδοξία δουλεύσας

εκοιμήθη 21 Ιανουαρίου 1968.

Εν Χριστώ αδελφοί και πατέρες εφαρμόζοντες

το του Αγίου Γρηγορίου του Θεολόγου:

“Μνημονευτέον Θεώ μάλλον ή αναπνευστέον”

λέγετε εν εαυτοίς

“Κύριε Ιησού Χριστέ, Υιέ του Θεού, ελέησόν με

τον αμαρτωλόν” και ο Θεός έσται μεθ’ ημών. Αμήν.

Τω πανσεβάστω και αγαπητώ πατρί

τα πνευματικά του τέκνα και οι τιμώντες

την μνήμην του».

Κατά την εκταφή των οστών του, το 1993, οι παρευρισκόμενοι αισθάνθηκαν ευωδία στο κοιμητήριο, στο προαύλιο και στο ναό της μονής. Κατά το τρισάγιο μάλιστα εκινούντο μόνα ο πολυέλαιος και η κανδήλα του αγίου Ιωάννου του Θεολόγου, για να φανερώσουν την ευαρέσκεια των αγίων στον άνθρωπο του Θεού ...

Πηγές - Βιβλιογραφία:

Μωυσέως Αγιορείτου μοναχού, Αγιορείτικες Διηγήσεις του Γέροντος Ιωακείμ, Θεσσα-λονίκη 1989, σσ. 29-30. Δημητρίου Καββαδία ιερομ., Μοναζουσών Σύναξις, Αθήναι 2005, σσ. 131-133.

Πηγή: Μοναχού Μωυσέως Αγιορείτου, *Μέγα Γεροντικό*, τ. Β΄, εκδ. Μυγδονία σ. 799-801.